ऋ. १-३ भरद्वाजो बार्हस्पत्यः, ४-६ कश्यपो मारीचः, ७-९ गोतमो राहूगणः, १०-१२ अत्रिभौँमः, १३-१५ विश्वामित्रो गाथिनः, १६-१८ जमद्ग्निर्भार्गवः, १९-२१विसष्ठो मैत्रावरुणिः, २२-३२ पवित्र आङ्गिरसो विसष्ठो वा उभौ वा।पवमानः सोमः, १०-१२ पवमानः पूषा वा, २३-२७ पवमानोऽग्नः, २५ पवमानः सिवता वा, २६ पवमानाग्निसवितारः, २७ विश्वे देवा वा, ३१-३२ पावमान्यध्येता। गायत्री, १६-१८ नित्यद्विपदा गायत्री, ३० पुरउष्णिक, २७, ३१, ३२ अनुष्टुप्।

त्वं सोमासि धार्युर्मेन्द्र ओजिष्ठो अध्वरे। पर्वस्व मंह्यद्रीयः॥ ९.०६७.०१/

सोम- रस । त्वम् । धारयुः- धाराकामः । मन्द्रः- हर्षप्रदः । अध्वरे- ध्वररहिते कर्मणि । ओजिष्ठः-बलिष्ठः । असि- भवसि । मंहयद्रयिः- स्तोतृभ्यो दीयमानधनः सन् । पवस्व- क्षर ॥१॥

त्वं सुतो नृमादेनो दधन्वान्मत्सिरिन्तमः।इन्द्रीय सुरिरन्धंसा॥ ९.०६७.०२

त्वम् । सुतः- निष्पन्नः सन् । नृमादनः- नृणां तर्पकः । द्धन्वान्- धारकः । सूरिः- प्राज्ञः । इन्द्राय-ईश्चनाधिदैवताय । अन्धसा- ह्व्यात्मकेन त्वया । मत्सरिन्तमः- अतिशयेन हर्षवर्धनः ॥२॥

त्वं सुष्वाणो अद्रिभिरभ्येर्षं कनिकदत्। द्युमन्तं शुष्मेमुत्तमम्॥ ९.०६७.०३

त्वम् । अद्रिभिः- स्थैर्यप्रतीकैर्यावाभिगिरिभिर्वा । सुष्वाणः- निष्पन्नः सन् । सुमन्तम्- दीप्तियुक्तम् । उत्तमम्- श्रेष्ठम् । शुष्मम्- बलम् । कनिकदत्- शब्दयन् । अभ्यर्ष- अभिगच्छ ॥३॥

इन्दुर्हिन्वानो अर्षति तिरो वाराण्यव्यया। हरिर्वाजमिचकदत्॥ ९.०६७.०४

हिन्वानः- प्रेरितः। हरिः- आकर्षकः। इन्दुः- क्लेदनशीलो रसः। अव्यया वाराणि-सरणशीलरसस्य स्वस्थान एव रक्षाकराण्युपलिब्धस्थाननीत्यर्थः। रसव्यञ्जकानि। प्रतीकभूतानि भाजनानि वा। तिरः- अतिक्रम्य च। अर्षिति- सरित। वाजम्- हृव्यम्। अचिक्रदत्-अशब्दयदुपदिदेशेत्यर्थः॥४॥

इन्द्रो व्यव्यमर्षसि वि श्रवांसि वि सौर्भगा।वि वार्जान्सोम् गोर्मतः॥ ९.०६७.०५

इन्दो- क्लेदनशील । सोम- रस । वि- विशेषेण । अन्यम्- प्रतीकम् । श्रवांसि- श्रुतीः । सौभगा-सौभाग्यानि । गोमतः- ज्ञानवतः । वाजान्- शोभनगतीः । अर्षसि- सरसि ॥५॥

आ ने इन्दो रातुग्वनं रुयिं गोर्मन्तमुश्चिनम्।भरा सोम सहस्रिणम्॥ ९.०६७.०६

इन्दो- क्लेदनशील । सोम- रस । नः- अस्मदर्थम् । शतिग्वनम्- अनन्तगतिमतीम् । गोमन्तम्-चित्किरणवतीम् । अश्विनम्- प्राणयुक्ताम् । सहस्रिणम्- प्रभूताम् । रियम्- संपदम् । आ भर-आहर् ॥६ ॥

पर्वमानास् इन्देवस्तिरः प्वित्रमाञ्चावेः।इन्द्रं यामेभिराञ्चत।। ९.०६७.०७

पवमानासः- पुनाना रसाः। इन्द्रवः- क्लेद्रनशीलाः। आश्रवः- वेगयुक्ताः। पवित्रं तिरः- भाजनं प्रतीकमतिकम्यापि। इन्द्रम्- परमेश्वरम्। यमेभिः- शोभनगतिभिः। आश्रत- व्याप्नुवन्ति॥७॥

कुकुहः सोम्यो रस इन्दुरिन्द्रीय पूर्वः।आयुः पवत आयवे॥ ९.०६७.०८

ककुहः- मुख्यः। इन्दुः- क्लेदनशीलः। पूर्व्यः- पुरातनः। आयुः- उज्जीवनमयः। आयवे-अभिगन्त्रे। इन्द्राय- ईशनाधिदैवताय। सोम्यो रसः। पवते- क्षरति॥८॥

हिन्वन्ति सूरमुस्रयः पर्वमानं मधुश्रुतम्। अभि गिरा समस्वरन्॥ ९.०६७.०९

उस्त्रयः- चित्किरणाः। मधुश्चुतम्- माधुर्यस्त्रावकम्। सूरम्- प्राज्ञम्। पवमानम्- पुनानम्। हिन्वन्ति- प्रेरयन्ति। गिरा- मन्त्रेण। अभि समस्वरन्- सम्यक् आभिमुख्येन स्तुवन्ति॥९॥

अविता नो अजार्श्वः पूषा यामेनियामनि।आ भेक्षत्कुन्यासु नः॥ ९.०६७.१०

यामिन यामिन- मार्गे मार्गे । नः- अस्माकम् । अविता- रक्षकः । अजाश्वः- जन्मरिहतप्राणवाहनः । पूषा- पोषकसूर्यभूतः सोमो भवतु । नः- अस्मान् । कन्यासु- कमनीयासु भावनासु नारीषु वा । आ भक्षत्- आभजतु ॥१०॥

अयं सोर्मः कपुर्दिने घृतं न पेवते मधु। आ भेक्षत्कन्यासु नः ॥ ९.०६७.११

अयम्- एषः। सोमः- रसः। कपर्दिने- रुद्राय वेगाधिदैवताय। मधु- मधुरः सन्। घृतं न-घृतधारावत्। पवते- क्षरित ॥११॥

अयं ते आघृणे सुतो घृतं न पेवते शुचि। आ भेक्षत्कन्यासु नः॥ ९.०६७.१२

आघृणे- दीप्यमान। सुतः- निष्पन्नः सन्। अयम्- एषः। ते- तव रसः। शुचि घृतं न-शुद्धघृतधारावत्। पवते- क्षरित ॥१२॥

वाचो जन्तुः केवीनां पर्वस्व सोम् धारया।देवेषु रत्नधा असि॥ ९.०६७.१३

कवीनाम्- क्रान्तदर्शिनाम् । वाचः- मन्त्रस्य । जन्तुः- जनयिता सन् । सोम- रस । धारया । पवस्व-क्षर । देवेषु- द्योतनशीलेषु । रत्नधाः- संपद्धारकः । असि- भवसि ॥१३॥

आ कलशेषु धावति रयेनो वर्म वि गहिते। अभि द्रोणा कनिकदत्॥ ९.०६७.१४

श्येनः- पक्षी सन्। वर्म- वरणीयः सन्। कनिक्रदत्- शब्दयन्। कलशेषु द्रोणा- पात्रेषु प्रतीकेषु। आ- आभिमुख्येन। अभि- अभितः। वि गाहते॥१४॥

परि प्र सौम ते रसोऽसर्जि कुलशे सुतः। श्येनो न तक्तो अर्धित॥ ९.०६७.१५

सोम- पवमान । ते- तव । रसः । कलशे- भाजने प्रतीके । सुतः- निष्पन्नः । परि- परितः । प्र-प्रकर्षेण । असर्जि- सृष्टः । तक्तः- गतिशीलः । श्येनो न- पक्षीव । अर्षति- गच्छित ॥१५॥

पर्वस्व सोम मुन्द्यन्निन्द्राय मधुमत्तमः॥ ९.०६७.१६

मधुमत्तमः- अतिशयेन मधुरः सन् । मन्दयन्- हर्षयन् । इन्द्राय- परमेश्वराय । सोम- रस । पवस्व-क्षर ॥१६ ॥

असृयन्देववीतये वाज्यन्तो रथा इव॥ ९.०६७.१७

वाजयन्तः- गतिकामाः। रथा इव। देववीतये- दिव्यानुभवाय। असृप्रन्- सृष्टाः॥१७॥

ते सुतासो मदिन्तमाः शुका वायुमसृक्षत॥ ९.०६७.१८

मदिन्तमाः- अतिशयेन तर्पकाः। शुक्राः- शुभ्राः। सुतासः- निष्पन्नाः। ते- रसाः। वायुम्-प्राणम्। असृक्षत- सृजन्ति ॥१८॥

यावर्णा तुन्नो अभिष्टुंतः पवित्रं सोम गच्छिस।द्धेत्स्तोत्रे सुवीर्यम्॥ ९.०६७.१९

ग्राव्णा- स्थैर्यप्रतीकेन। तुन्नः- निष्पन्नः सन्। स्तोत्रे- मन्त्रे। सुवीर्यम्। द्धत्- धारयन्। अभिष्ठुतः- आभिमुख्येन वन्दितः। सोम- रस। पवित्रम्- भाजनं प्रतीकम्। गच्छिस ॥१९॥

एष तुन्नो अभिष्ट्रतः पवित्रमित गाहते। रक्षोहा वारम्ययम्॥ ९.०६७.२०

एषः- अयं रसः। तुन्नः- निष्पन्नः। अभिष्टुतः- अभितः ईडितः। रक्षोहा- दुष्टघ्नः। अव्ययम्-सरणशीलरसस्य स्वस्थान एव रक्षाकरमुपलिब्धिस्थानिमत्यर्थः। रसव्यञ्जकम्। रसस्य प्रवेशस्थानम्। रसतत्त्वस्य सुलभतया अवगमसाधनभूतम्। रसार्थयाचनसाधनभूतम्। रसिकयम्। रसावाप्तिसाधनभूतम् । रसावरणम् । रससंभक्तारम् । रसवर्धकम् । वारम् – वरणीयम् । पवित्रम् – पुनानं भाजनं प्रतीकम् । अति गाहते ॥२०॥

यदन्ति यचे दूर्के भयं विन्दति मामिह। पर्वमान वि तर्ज्जिहि॥ ९.०६७.२१

अन्ति- अन्तिके। दूरके- दूरे च। यत्- या। भयम्- भीतिः। माम्। विन्दिति- लभते। तत्- ताम्। पवमान- पुनान। वि- विशेषेण। जिह- नाशय॥२१॥

पर्वमानः सो अद्य नेः पवित्रेण विचर्षणिः।यः पोता स पुनातु नः॥ ९.०६७.२२

यः। पोता- पूयमानः। सः। नः- अस्माकम्। पवमानः- सोमः। अद्य- इदानीम्। नः- अस्मान्। विचर्षणिः- विशेषद्रष्टा सन्। पवित्रेण- शोधकेन प्रतीकेन। पुनातु- शोधयतु॥२२॥

यत्ते पुवित्रमर्चिष्यग्ने वितंतमुन्तरा। ब्रह्म तेनं पुनीहि नः॥ ९.०६७.२३

अग्ने- हे जातवेदः। यत्- या। ते- तव। अर्चिषि- तेजिस। अन्तः। पवित्रम्- शोधकशक्तिः। आ- समन्तात्। विततम्- विस्तृता अस्ति। तेन- तया। ब्रह्म- मन्त्रमयमस्मदुपासनम्। पुनीहि-पावय॥२३॥

यत्ते प्वित्रमर्चिवद्ग्ने तेन पुनीहि नः। ब्रह्मस्वैः पुनीहि नः॥ ९.०६७.२४

यत्- या। अर्चिवत्- तेजोयुक्ता। ते- तव। पवित्रम्- शोधकशक्तिरस्ति। तेन- तया। नः-अस्मान्। पुनीहि:- पावय। नः- अस्मान्। ब्रह्मसवै:- मन्त्रयुक्तोपासननिष्पन्नैः। पुनीहि-शोधय॥२४॥

उभाभ्यां देव सवितः प्वित्रेण सुवेन च।मां पुनीहि विश्वतः॥ ९.०६७.२५

देव- द्योतनशील । सवितः- आत्मसूर्य । पवित्रेण- शोधकेन भाजनेन प्रतीकेन । सवेन च-रसनिष्पत्त्यापि । उभाभ्याम्- एताभ्यामुभाभ्याम् । विश्वतः- सर्वतः । माम् । पुनीहि- पावय ॥२५॥

त्रिभिष्ट्वं देव सवितुर्विष्ठैः सोम् धार्मभिः। अय्रे दक्षैः पुनीहि नः॥ ९.०६७.२६

देव सवितः- आत्मसूर्यभूत। सोम- रस। त्वम्। विषिष्ठैः- वर्षकैः। त्रिभिर्धामिभः-भूर्भुवःसुवर्धामिभः। दक्षैः- त्वत्सामर्थ्यभूतैः। अग्ने- हे सर्वभूतहितकतो। नः- अस्मान्। पुनीहि॥२६॥

पुनन्तु मां देवजनाः पुनन्तु वसेवो धिया।विश्वे देवाः पुनीत मा जातेवेदः पुनीहि मा॥ ९.०६७.२७

देवजनाः- देवताः। माम्। पुनन्तु- पावनं कुर्वन्तु। वसवः- देवीसंपदः। धिया- चित्तधारणया। पुनन्तु। मा- माम्। विश्वे देवाः- सर्वा देवताः। पुनीत- पूतं कुरुत। जातवेदः- हे अग्ने। मा-माम्। पुनीहि ॥२७॥

प्र प्यायस्व प्र स्यन्दस्व सोम् विश्वेभिरंशुभिः।देवेभ्य उत्तमं ह्विः॥ ९.०६७.२८

प्र प्यायस्व- प्रवर्धय । सोम- रस । विश्वेभिः- सर्वैः । अंशुभिः- किरणैः । स्यन्दस्व- प्रस्रव । देवेभ्यः- देवताभ्यः । उत्तमम्- श्रेष्ठम् । हविः- हव्यमसि ॥२८॥

उपे प्रियं पनिप्रतं युवीनमाहृतीवृधम्। अगेन्म बिभ्रेतो नर्मः॥ ९.०६७.२९

प्रियम्- प्रेमभाजनम्। पनिप्नतम्- मन्त्रान् शब्दयन्तम्। स्तुत्यर्थे पनिशब्दः। युवानम्- तरुणम्। आहुतीवृधम्- हव्यवर्धकं सोमम्। नमः- नमस्कारम्। बिभ्रतः- धारयन्। उप अगन्म- आगच्छामः॥२९॥

अलाय्यस्य पर्शुर्नेनाश तमा पेवस्व देव सोम।आखुं चिदेव देव सोम॥ ९.०६७.३०

अलाय्यस्य- आगन्तुः शत्रोर्यस्य । परशुः- आयुधं तीक्ष्णमस्ति । तम् । आखुम्- अवदारणकरम् । खनु अवदारणे । चित्- एव । ननाश- विनाशितवानसि । देव- द्योतनशील । सोम- रस । आ-समन्तात् । पवस्व- क्षर ॥३० ॥

यः पविमानीर्ध्येत्यृषिभिः सम्भृतं रसम्। सर्वं स पूतमेश्राति स्विद्तं मतिरिश्वेना॥ ९.०६७.३१

यः। ऋषिभिः- सूक्ष्मद्रिःभिः। संभृतम्- निष्पादितम्। रसम्। पावमानीः- तस्य शोधकशक्तीश्च। अध्येति- उपास्ते। सः। मातिरश्वना- प्राणेन। स्वदितम्- स्वादृकृतम्। सर्वं- विश्वम्। पूतम्- पवित्रम्। अश्वात्- अनुभवति ॥ ३१॥

पावमानीर्यो अध्येत्यृषिभिः सम्भृतं रसम्। तस्मै सरस्वती दुहे क्षीरं सुर्पिर्मधूदुकम्॥ ९.०६७.३२

तस्मे। सरस्वती- चोदनाधिदेवता। क्षीरम्- पयो ज्ञानमित्याध्यात्मिके। सिर्पः- घृतं दीप्तिवेदनिमत्याध्यात्मिके। मधु- पुष्पजम्। माधुर्यमित्याध्यात्मिके। उदकम्- जलं मूलशक्तिधारामित्याध्यात्मिके। दुहे- दोग्धि॥३२॥